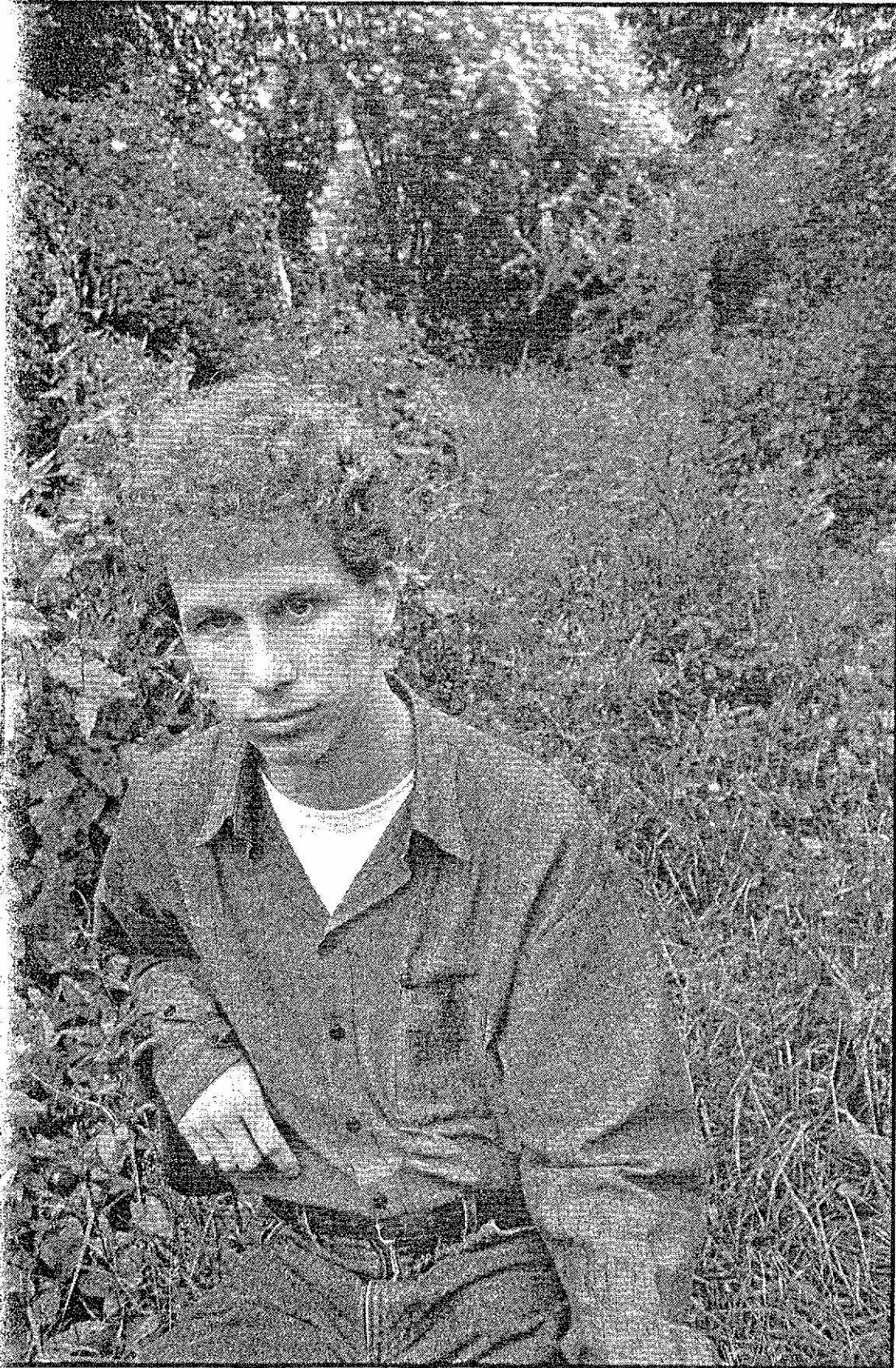

Student weer snel op de been

Nieuwe voorzitter LSVB verwacht acties tegen nieuwe bezuinigingen

René Danen, nieuwe voorzitter LSVB.

FOTO ROB HUIBERS

door Walter Baardemans

Studiefinanciering, de kwaliteit van het onderwijs en huisvesting. Op deze drie terreinen wil de Landelijke Studenten-vakbond (LSVB) zich de komende tijd profileren. René Danen werd zaterdag benoemd tot voorzitter van het nieuwe bestuur van de studentenvakbond, dat de lastige taak heeft teleurgestelde studenten weer eensgezind op de been te brengen.

„Studenten zijn voortdurend voor de gek gehouden met valse plannetjes die uiteindelijk toch niet doorgingen”, vindt de nieuwe voorzitter. „Daar zijn ze afwachtend van geworden. Maar nu iedereen de krant van de Informatiseringsbank binnen heeft, zijn de studenten zich rot geschrokken. De aangekondigde maatregelen voelen ze direct in hun portemonnee. En er hangen al weer nieuwe bezuinigingen boven ons hoofd. Ik denk dat studenten er de buik vol van hebben. Die ingezakte houding zal ook snel over zijn.” Danen gelooft niet dat de studentenvakbond over zijn hoogtepunt is. Hij begrijpt de teleurstelling van de studenten die zich nu geconfronteerd zien met ingrijpende bezuinigingsmaatregelen. „Maar de bonden hebben hun best gedaan.” Danen is tweedejaars sociologiestudent aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Als student aan de Lerarenopleiding leerde de nu 23-jarige Danen de LSVB kennen als een actieve bond in de tijd van Maarten Poelgeest. Hij deed mee aan bezettingen tegen de onderwijsbezuinigingen. Via de Nijmeegse hbo-bond BOAH, waar hij een bestuursfunctie had, stapte Danen over naar de universiteitsbond AKKU. Hij was als vice-voorzitter van deze bond direct betrokken bij de organisatie van de grote landelijke demonstratie vorig jaar in Amsterdam. Voor het voorzitterschap van de LSVB legt Danen zijn studie een jaar stil.

Bloeiend

Volgens Danen is de LSVB nog altijd een bloeiende bond met ruim 12.000 leden. „De bond is niet ingezakt. Alleen naar buiten toe is het beeld veranderd. We hebben heel duidelijk gekozen om inhoudelijk te reageren op beleid. Daarin zijn we heel actief. Bovendien is de aandacht langzaam verschoven van de studiefinanciering naar de kwaliteit

van het onderwijs en dat is wat minder spectaculair. Ik denk dat daar het beeld vandaan komt dat de LSVB ingezakt zou zijn.”

Maar de kwaliteit van het onderwijs komt pas om de hoek kijken als je ook de mogelijkheid hebt om te studeren, zegt Danen. „De actualiteit dwingt ons veel bezig te zijn met de studiefinanciering”. Hij somt de meest ingrijpende maatregelen op. „De studiefinanciering is teruggebracht tot vijf jaar. Eén jaar langer studeren mag op eigen kosten, maar de rente op een studielening begint direct te lopen. Je moet je studie voor je 27ste afgerond hebben. Bovendien is de basisbeurs bevroren en gaat het collegegeld in vier jaar tijd 500 gulden omhoog.”

Kinderbijslag

De maatregelen kosten de studenten volgens Danen handen vol geld en maakt de toegankelijkheid van het onderwijs kleiner. En het dreigt volgens hem nog erger te worden. „Er komen alweer nieuwe bezuinigingen aan. Als we niet oppassen wordt via de controle op de voortgang van de studie de beurs gekoppeld aan de resultaten. Ook bestaat het plan om de studiefinanciering voor scholieren terug te brengen tot het niveau van de kinderbijslag en wordt de OV-jaarkaart tien tot vijftien gulden duurder.”

„We zitten nu op een hele principiële lijn: op de studiefinanciering kan niet meer bezuinigd worden. Die grens is allang bereikt. Waar wij de onderhandelingen ingaan, is het standpunt dat er een radicaal nieuw stelsel moet komen. Wij hebben daar ook concrete ideeën over. Je kunt bijvoorbeeld de studiefinanciering onderbrengen bij Sociale zaken. Dan is meteen bevroering van de basisbeurs van de baan. Het geld kan later via de belastingen terugbetaald worden.” Hoe het nieuwe stelsel er uit moet zien, daar zit volgens Danen de onderhandelingsruimte.

Binnen de bond bestaan meningsverschillen over de koers van de LSVB. De Groningse afdeling stapte onlangs uit de studentenbond omdat zij vindt dat de bond zich te veel tot een brede actiegroep ontwikkelt. Danen is het niet met deze kritiek eens. „Sinds de oprichting van de LSVB in 1983 zijn we juist steeds meer vakbond geworden. We blijven consequent inhoudelijk reageren op voorstellen die gedaan worden. Dat die onderhandelingen hand in hand gaan met acties is

logisch. Het is onze enige pressie om de minister op andere gedachten te brengen.”

Zwakke steunen

Volgens Danen wil de Groningse bond de minister meer tegemoet komen. Nu de bezuinigingen er door zijn, zou de bond vooral de zwakke studentengroepen moeten steunen. „Dat doen we natuurlijk. Maar het is niet onze taak om voor de minister de bezuinigingen in te vullen. Als hij wil korten, daar waar het niet meer kan, dan moet hij het ook zelf maar zeggen. Wij kunnen het niet maken naar onze achterban te zeggen welke studenten er genekt moeten worden. Onze taak is te voorkomen dat het gebeurt.”

De bond wil zich verder meer dan voorheen inzetten voor de verbetering van het onderwijs, onder meer door het verspreiden van consumentengidsen waarin het niveau van colleges en docenten wordt besproken. „Aan campagnes als ‘Groningen, vijfsterrenstudentenstad’ hebben we niets. Het onderwijs is duur en studenten willen daarom kwaliteit. Dat is ook typisch iets waar op de eigen faculteit aan gewerkt kan worden.”

Kamer van drie bij drie

De bond gaat ook meer aandacht besteden aan de huisvestingsproblemen van studenten. In mei is hiervoor een speciale werkgroep opgericht. Eén van de taken is het mobiliseren van studenten tegen de bevroering van de basisbeurs. „De huren stijgen, maar ons inkomen de komende jaren niet. Een student met een kamer van 300 gulden betaalt over vier jaar voor dat hokje 385 gulden. Dat kost ons twaalf procent van ons besteedbaar inkomen. Maar de werkgroep gaat zich ook bezighouden met de rechten van studenten als huurder, want ook daar valt nog heel wat aan te verbeteren. Veel studenten betalen belachelijk veel voor een kamer van drie bij drie, waar het water door de muren komt. In sommige steden hebben plaatselijke studentenbonden al kamerbureaus opgezet. Dat wil de werkgroep begeleiden.” „Door de problemen van studenten op te pikken, ontstaat een breed draagvlak. Er zijn een half miljoen studenten, met één miljoen ouders, die allemaal direct betrokken zijn. Met zo’n groep kun je hard maken dat het geld ergens anders vandaan moet komen.”

Circusolifant brengt jarige Bernhard eerste exemplaar van boek

Van een onzer verslaggevers SOESTDIJK – Prins Bernhard had gedacht zijn tachtigste verjaardag zonder uiterlijk vertoon temidden van familie en vrienden door te brengen. Dat ging niet door. Het Wereld Natuur Fonds Nederland had zaterdag wel een hele originele verrassing bedacht.

Om half elf stapte een van de vreemdste bezoekers die Soestdijk ooit gehad had het paleishek binnen: circusolifant Mausie. Om zijn nek bungelde een feestelijk pakket met daarin voor alle leden van de koninklijke familie een exemplaar van het boek ‘De Olifant’, dat het Wereld Natuur Fonds ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van de prins heeft uitgegeven.

WNF-voorzitter drs. Ed Nijpels bood de prins het eerste exemplaar aan. Het boek bevat kleurenfoto's van het Franse fotografechtpaar Michel en Christine Denis-Huot. De baten (het kost 60 gulden) zijn voor natuurbeschermingsprojecten in Afrika.

Terwijl prinses Juliana met haar camera het gebeuren vastlegde voor het familiealbum, voerde prins Bernhard Mausie een Pandabroodje. De verkoopactie van die broodjes brengt nog steeds veel geld in het WNF-laatje. Vandaar dat de prins zaterdag een cheque van een miljoen gulden kreeg. Dat bracht de totaalopbrengst van de Pandabroodjes op 3,2 miljoen gulden.

In het voorwoord van het boek roemt prins Philip van Engeland, de huidige voorzitter van het World Wildlife Fund, de inzet van prins

Bernhard voor de natuurbescherming. Onze prins verdient daarvoor volgens hem de dank van heel de internationale natuurbeschermingsgemeenschap.

In het boek komt prins Bernhard zelf ook uitvoerig aan het woord. Hij vertelt over zijn contacten met regeringsleiders die niet altijd even prettig verliepen. Zo kreeg hij jaren geleden ruzie met mevrouw Indira Gandhi. Op de vraag van de prins wat ze van plan was te doen voor de laatste tweehonderd Aziatische leeuwen, antwoordde zij daar geen belangstelling voor te hebben. „Maar twee jaar later haalde ze plotseling grote gebieden leeg met dorpen en mensen en al, om ruimte te maken voor de tijgers. Zo'n succesje geeft je weer moed voor een volgende onderneming.”

Optimistisch

De prins is optimistisch over de toekomst van de natuur. „We moeten blijven hameren en vechten. We moeten gezamenlijk, zowel in Europa als in de landen daarbuiten, veel geld en energie besteden aan het beheer van de natuur en het milieu. Langzaam begint de man in de straat dat ook steeds beter te beseffen. En als een volk eenmaal zegt: dit móet gebeuren, dan wordt het ook de prioriteit van de politici en dan gebeurt het dus ook. Volkeren moeten, bij wijze van spreken, net als met een referendum in de Sowjet-Unie heel duidelijk laten weten wat ze willen: een leefbare aarde, nu! Niet in één land, maar internationaal. Ik ben er stellig van overtuigd dat ik dat nog beleef”, aldus de prins.

Olifant Mausie op de trappen van het bordes van paleis Soestdijk.

FOTO ANP